

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 05/17

Arbitraal vonnis in de zaak van:

**A.,
B.,
C.,
D.,
E.,
F.,**

Plastisch chirurgen, tezamen vormende de **MAATSCHAP
CHIRURGIE, G.,**

eisers,
gemachtigde: mr. C.W.M. Verberne

tegen

de stichting H.
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. J.E. Lenglet

1. De procesgang

Partijen worden hierna ook aangeduid als “de maatschap” en “de stichting”.

- 1.1 De maatschap heeft bij memorie van eis van 26 augustus 2005 het Scheidsgerecht verzocht vast te stellen:
1. dat de opzegging van de overeenkomst tussen de maatschap en het ziekenhuis moet worden beschouwd als onregelmatig c.q. onrechtmatig, althans op onjuiste gronden met inachtneming van een te korte opzegtermijn;
 2. welk bedrag aan de maatschap moet worden betaald door de stichting ten titel van goodwill voor overname van de praktijk, vergoeding voor de periode benodigd voor het vinden van werk elders en een schadevergoeding vanwege gemist inkomen in de toekomst; met veroordeling van de stichting tot betaling van dit bedrag aan de maatschap binnen veertien dagen na de ontvangst van het door het Scheidsgerecht te wijzen vonnis, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dagtekening van deze memorie tot aan de dag der algehele

voldoening, alsmede tot betaling van de kosten van deze procedure.

- 1.2 De stichting heeft bij memorie van antwoord van 7 oktober 2005 verzocht dat het Scheidsgerecht de vorderingen van de maatschap afwijst, behoudens de vordering terzake de betaling van goodwill en deze alsdan te doen bepalen door de Orde van Medisch Specialisten bij wijze van bindend advies, met veroordeling van de leden van de maatschap in de kosten van deze procedure.
- 1.3 De maatschap heeft nog enkele producties overgelegd.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 19 december 2005. Daarbij waren namens de maatschap aanwezig haar leden A., dr. B. en dr. C., bijgestaan door haar gemachtigde. Voor de stichting waren aanwezig mr. I. en drs. J., tezamen vormende de Raad van Bestuur van de stichting, bijgestaan door de gemachtigde van de stichting. Partijen hebben de standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitnota's.

2. Beoordeling van het geschil

- 2.1 Eisers vormen een maatschap van plastisch chirurgen die sedert 1986 werkzaam zijn in het I. Medisch Centrum te IJ. en X., het M.-ziekenhuis te IJ., het L. te W. en tot voor kort in het H.-Ziekenhuis te Z. Eisers zijn toegelaten als buitengewoon staflid in het ziekenhuis van de stichting. Tussen eisers en de stichting is geen schriftelijke toelatingsovereenkomst tot stand gekomen. Bij brief van onder meer 9 november 1994 werden de met betrekking tot de praktijkuitvoering geldende procedures en reglementen van toepassing verklaard, die ook voor de overige leden van de medische staf van toepassing zijn.
Tussen partijen is op 9 oktober 1997 een gentlemen's agreement gesloten, waarbij ook de andere ziekenhuizen betrokken waren.
Bij brief van 23 december 2004 heeft de Raad van Bestuur van de stichting aan de maatschap meegedeeld dat hij heeft besloten de maatschap vanaf 1 maart 2005 geen OK-faciliteiten en andere voorzieningen meer beschikbaar te stellen en dat de stichting zo snel mogelijk een plastisch chirurg zal aantrekken.
- 2.2 Op 19 juli 2005 is tussen partijen een vaststellingsovereenkomst tot stand gekomen. De belangrijkste overwegingen uit deze overeenkomst zijn:
 - De maatschap en de stichting hebben langdurig gestreefd naar uitbreiding van de plastische chirurgie in het ziekenhuis;
 - Partijen zijn verdeeld gebleven over de wijze waarop en de voorwaarden waaronder aan deze uitbreiding gestalte diende te worden gegeven;
 - De stichting heeft bij brief van 24 januari 2005 aangekondigd de relatie tussen partijen per 1 maart 2005 te beëindigen;
 - Deze datum is in verband met reeds aangegane klinische verplichtingen naar patiënten opgeschoven naar 1 april 2005;
 - Na een kort gedingprocedure tussen partijen hebben partijen getracht tot een regeling in der minne te komen;
 - Partijen zijn niet tot overeenstemming gekomen en leggen hun geschil thans in de vorm van arbitrage voor aan het Scheidsgerecht;
 - Onderwerp van deze arbitrage zijn de vorderingen zoals sub 1.1 verwoord.

- 2.3 Zakelijk weergegeven betekent dit dat partijen het er niet over eens zijn welke vergoeding de stichting aan de maatschap dient te voldoen in het kader van de opzegging van de samenwerking tussen partijen door de stichting.
- 2.4 Jarenlang is gesproken over de uitbreiding van de plastische chirurgie binnen het ziekenhuis. Het is deze uitbreiding en de voorwaarden waaronder die eigenlijk de kern van het geschil vormden.
- 2.5 Het standpunt van de maatschap luidt –samengevat- als volgt.

De opzegging van de samenwerking is voor de maatschap inmiddels een gegeven. De wijze waarop en de redenen waarom dienen vertaald te worden in schadevergoeding.

Naar de mening van de maatschap heeft zij zich steeds meer dan voldoende ingespannen om tot de uitbreiding te komen en is dit door de stichting geblokkeerd. De stichting heeft aan de maatschap nimmer de benodigde faciliteiten ter beschikking gesteld. Eerdere toezeggingen daaromtrent trok de stichting in. Daarnaast was er een geschil van mening over het honorariumbudget. De stichting toonde hier geen enkele medewerking. Ondanks de budgetteringssystematiek leverde de maatschap één dag per week een volledig werkende plastisch chirurg, regelde zij 24-uurs zorg, regelde waarneming en verzorgde traumatologie. Toen bleek dat de stichting wel extra gelden voor de uitbreiding had ontvangen van de verzekeraar, is het vertrouwen van de maatschap in de stichting tot onder het nulpunt gedaald. De maatschap is echter blijven onderhandelen met de stichting, zij het dat men nu wel goede en duidelijke afspraken wenste. De stichting was daarentegen kennelijk alleen erop uit om te komen tot een beëindiging van de samenwerking. Uiteindelijk wilde de stichting alleen verder praten als de door haar aangezochte plastisch chirurg door de maatschap zou worden geaccepteerd. De overige door de stichting opgeworpen conflicten worden door de maatschap gemotiveerd weersproken. Zij stelt dat de werkzaamheden van de maatschap voor de stichting weliswaar beperkt waren, doch de maatschappij acht de praktijk o.a. van belang in verband met de bestaande opleidingsbevoegdheid. Verder geeft de maatschap aan in geen van de andere ziekenhuizen deze uitbreiding te kunnen bewerkstelligen.

Bij de opzegging is vervolgens geen redelijke termijn in acht genomen. Verder dient een aanvullende schadevergoeding betaald te worden vanwege de onregelmatige opzegging. De maatschap heeft haar vordering beperkt tot acht jaar omzetsderving zonder rekening te houden met de mogelijke uitbreiding. De totale vordering inclusief de goodwillvergoeding komt op € 514.598,99.

- 2.6 De stichting bestrijdt dat de opzegging onregelmatig en onrechtmatig is geweest. Zij voert, onder verwijzing naar overgelegde correspondentie, aan dat de maatschap de uitbreiding frustreerde door onder meer financiële zekerheden te eisen, die de stichting niet kon geven. Verder wijst de stichting erop dat er geen sprake is van een toelatingsovereenkomst en dat de maatschap derhalve ook geen aanspraak heeft op de bij toelating van een medisch specialist gebruikelijke opzegtermijn en opzeggingsgronden. Overigens stelt de stichting dat de samenwerking tijdig is opgezegd en dat er gewichtige redenen waren om op te zeggen. Tot slot voert de stichting aan dat de schadeclaim op geen enkele wijze is onderbouwd en hoe dan ook disproportioneel is. De stichting bestrijdt dat de maatschap enige schade heeft geleden, nu het gaat om een verlies van slechts 0,2 fte binnen een regionaal werkende maatschap.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in deze te beslissen berust op artikel 4b van de vaststellingsovereenkomst en wordt door partijen erkend. Het Scheidsgerecht zal bij arbitraal vonnis beslissen.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Eisers zijn allen plastisch chirurg. Zij vormen een regionale maatschap die werkzaam is in de ziekenhuizen in de regio V., zoals hiervoor onder 2.1 is vermeld. Leden van deze maatschap zijn sedert 1986 (mede) werkzaam in het ziekenhuis van de stichting. Zij hebben geen schriftelijke toelatingsovereenkomst gesloten met de stichting. Wel bestaat het zgn. Gentlemens Agreement van 9 oktober 1997 waarbij over en weer afspraken zijn gemaakt over de verzorging van plastische chirurgie in de betrokken ziekenhuizen. Voor zover van belang is daarin bepaald dat de plastisch chirurgen in deze ziekenhuizen gewoon of buitengewoon staflid zijn met alle daaraan verbonden rechten en verplichtingen. Naar het oordeel van het Scheidsgerecht moet worden aangenomen dat de leden van de maatschap door de stichting zijn toegelaten als medisch specialist voor de uitoefening van de plastische chirurgie in haar ziekenhuis waarbij de stichting aan de maatschap een grote mate van vrijheid heeft gelaten welke invulling zij aan deze werkzaamheden, overeenkomstig de voor hun specialisme geldende professionele standaard en overeenkomstig de in het ziekenhuis bestaande regelingen, zou geven. Op deze wijze is stilzwijgend een overeenkomst tot stand gekomen die door de stichting niet zonder meer kon worden opgezegd. Zoals immers uit de feitelijke gang van zaken en uit het Gentlemens Agreement blijkt had de samenwerking tussen de stichting en de leden van de maatschap naar de wederzijdse bedoeling van partijen een duurzaam karakter.
- 4.2 De aard van de samenwerking verhinderde niet dat deze door een van de betrokken partijen kon worden opgezegd. Voor deze opzegging was, naar voortvloeit uit de eisen van redelijkheid en billijkheid die partijen jegens elkaar in acht hadden te nemen, nodig dat een voldoende zwaarwegende grond bestond en dat in beginsel een opzegtermijn in acht zou worden genomen die in overeenstemming zou zijn met de aard en de ernst van de opzeggingsgrond en die recht deed aan de bij de samenwerking betrokken belangen van partijen en derden.
- 4.3 Dat de samenwerking tussen partijen per 1 april 2005 is geëindigd staat krachtens de tussen partijen gesloten vaststellingsovereenkomst vast. Partijen hebben nog een geschil over de rechtmatigheid van deze opzegging, mede in verband met de daarbij door de stichting in acht genomen termijn, en over de hoogte van de door de stichting aan de leden van de maatschap verschuldigde vergoeding. De standpunten van partijen zijn hiervoor onder 2 vermeld.
- 4.4 De stichting erkent dat zij aan de maatschap een vergoeding is verschuldigd voor het verloren gaan van door deze opgebouwde praktijk in haar ziekenhuis. De maatschap heeft deze vergoeding begroot op een bedrag van € 55.000,--. Dit bedrag is berekend door uit te gaan van de gemiddelde jaaromzet over 2003 en 2004 onder aftrek van de pensioenpremie. Volgens de stichting is de gemiddelde jaaromzet, waarvan het bedrag niet wordt betwist, te dezer zake niet maatgevend. De stichting heeft haar zienswijze niet nader toegelicht en alleen betoogd dat het Scheidsgerecht deze vergoeding zal laten bepalen door de Orde van Medische Specialisten. Daarbij ziet de stichting, naar zij bij de mondelinge behandeling heeft erkend, eraan voorbij dat partijen in de vaststellingsovereenkomst hebben neergelegd dat het Scheidsgerecht deze vergoeding zal bepalen.

Nu de wijze van berekening volgens een gangbare maatstaf is geschied en het voormelde bedrag overigens onvoldoende is betwist zal het door de maatschap gevorderde bedrag, dat te dezer zake ook redelijk is, worden toegewezen.

- 4.5 Bij de beoordeling van de vraag welke vergoeding overigens aan de maatschap toekomt, stelt het Scheidsgerecht voorop dat eisers gedurende een reeks van jaren naar kennelijke tevredenheid van alle betrokkenen in het ziekenhuis van de stichting werkzaam zijn geweest. Eisers hebben terecht de aandacht ervoor gevraagd dat het voor hen in het licht van alle door hen gedane inspanningen zeer teleurstellend was dat zij niet langer in staat zijn gesteld de medische praktijk in het ziekenhuis uit te oefenen en dat de houding van de stichting een gebrek aan waardering inhoudt voor de door hen verleende diensten. Juist is ook dat de opzegging van de toelating van eisers op gespannen voet staat met de intentie van een langdurige samenwerking.
- 4.6 Het onder 4.5 overwogene kan echter niet wegnemen dat de stichting de toelating van eisers mocht opzeggen mits daartoe voldoende zwaarwegende redenen bestonden. De Raad van bestuur van de stichting heeft bij brief van 18 november 2004 de problematiek die was ontstaan, in een aantal punten omschreven en aan de maatschap een voorstel gedaan. Aan het slot van deze brief is vermeld dat, als de maatschap niet akkoord zou gaan vóór 15 december 2004, zij haar activiteiten in het ziekenhuis zou moeten beëindigen. Deze handelwijze is onbehoorlijk. In de eerste plaats heeft de stichting daarmee aan de maatschap een dictaat opgelegd met betrekking tot de voorwaarden waaronder de samenwerking zou kunnen worden voortgezet en in de tweede plaats daaraan een termijn verbonden die onredelijk kort was. De maatschap heeft daartegen bij brief van 10 december 2004 dan ook terecht bezwaar gemaakt. De Raad van Bestuur heeft hierop gereageerd bij brief van 23 december 2004. Uit deze brief blijkt dat de relatie tussen partijen inmiddels grondig was verstoord omdat zij fundamenteel van mening verschilden over de mogelijkheden van uitbreiding van de praktijk plastische chirurgie in het ziekenhuis van de stichting. Daarbij verdient opmerking dat de Raad van bestuur zich in beginsel terecht op het standpunt heeft gesteld dat de stichting de praktijkkosten van eisers niet voor haar rekening behoefde te nemen en dat de stichting ook overigens buiten de kwestie van het honorariumbudget behoorde te blijven. De stichting heeft het vertrouwen verloren dat eisers de, in verband met de bestaande lange wachtlijsten, noodzakelijke uitbreiding van de plastische chirurgie zouden realiseren. Het ontstane gebrek aan vertrouwen en het verschil in visie zijn voldoende zwaarwegende redenen, ook al zou een andere, in verband met de langdurige relatie met de maatschap tegenover eisers mildere houding denkbaar zijn geweest. In dit opzicht moet het Scheidsgerecht aan de Raad van bestuur van de stichting de vrijheid laten zijn eigen afwegingen te maken.
- 4.7 Gelet op de langdurige relatie behoorde de stichting bij de opzegging van de toelating van eisers een redelijke termijn in acht te nemen. Zij had daarbij aansluiting moeten zoeken bij de termijn die als regel in schriftelijke toelatingsovereenkomsten is opgenomen, te weten zes maanden. Ook in het onderhavige geval, gelet op alle omstandigheden ervan, acht het Scheidsgerecht deze termijn ten opzichte van eisers redelijk. Eisers hadden daarmee voldoende tijd om hun praktijk aan de nieuwe omstandigheid aan te passen. Bij een praktijkomvang van 0,2 fte mocht dat geen probleem vormen. Het Scheidsgerecht verwerpt in zoverre het standpunt van de maatschap. Nu in feite een termijn van drie maanden in acht is genomen, immers de definitieve opzegging is gedaan eind december 2004 tegen 1 maart 2005, later veranderd in 1 april 2005, moet de stichting aan de maatschap een vergoeding betalen over drie ontbrekende maanden. Het Scheidsgerecht begroot deze vergoeding in redelijkheid op een bedrag van € 15.500,--.
- 4.8 Voor het overige komt aan de maatschap geen vergoeding toe. In de eerste plaats hebben eisers

niet meer schade geleden dan in het vorenstaande reeds is toegewezen. Zij hebben geen toekomstig nadeel geleden, omdat zij in staat geacht kunnen worden de vrijgekomen tijd elders in te zetten of de omvang van hun totale werkzaamheden op andere wijze aan te passen. Voorts bestaat voor toekenning van verdere schadevergoeding ook geen rechtsgrond, nu de stichting de toelating rechtsgeldig heeft beëindigd. Ten slotte acht het Scheidsgerecht in de gegeven omstandigheden een hogere schadevergoeding dan hiervoor is toegekend niet toewijsbaar op grond van de billijkheid, ook al kan aan eisers worden toegegeven dat voor hen het resultaat van hun inspanningen wat de toekomst betreft onbeloond blijft. Dit laatste is het gevolg van een door de stichting gemaakte keuze waartoe zij, naar hiervoor al is overwogen, gerechtigd was.

De kosten van dit geding zullen tussen partijen worden verdeeld als hierna onder 5 is vermeld.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 De stichting dient aan eisers te betalen ter zake van goodwill een bedrag van € 55.000 en ter zake van overige schade een bedrag van € 15.500, beide bedragen vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 26 augustus 2005 (dagtekening memorie van eis) tot die der algehele voldoening.
- 5.2 Het door eisers meer of anders gevorderde wordt afgewezen.
- 5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, bepaald op € 5.261,76, komen voor rekening van beide partijen en zullen worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot, zodat de stichting aan eisers dient te voldoen het bedrag van € 2.630,88.
- 5.4 Voor het overige draagt ieder van partijen de eigen kosten.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 12 januari 2006 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. A.H.J. van Galen en dr. P.D.J. Vegt, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries als griffier.